

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 26/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 14 Μαρτίου, 2007

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Νίκου Παπαμιχαήλ, Μαίρης Κουτσελίτη, Μαρίας Δωρίτη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

Για τον τηλεοπτικό σταθμό «ΑΝΤΕΝΝΑ»: οι Δικηγόροι του σταθμού κ.κ. Γιώργος Βαλιαντής και Χάρης Χατζηγιιάγκου.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στη παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του Σταθμού πιθανές παραβάσεις του **άρθρου 33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των **παραγράφων Δ.10(ε) και Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το άρθρο **33(7)(α)(i)** αναφέρει:

«Η διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανηλίκους και ειδικά πρέπει, με σκοπό την προστασία τους, να πληρεί τους ακόλουθους όρους:

(i) Να μην παρακινεί ευθέως τους ανηλίκους στην αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, εκμεταλλευόμενη την απειρία και την ευπιστία τους.»

Η παράγραφος **Δ.10(ε)** αναφέρει:

«Προστασία των παιδιών

*Εκτός από τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και ειδικότερα των άρθρων 29 και 33, πρέπει να εφαρμόζονται και τα ακόλουθα:
(ε)Δεν πρέπει να δίδεται σε δώρα τα οποία προσφέρονται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται.»*

Η παράγραφος Δ.10(ιε) αναφέρει:

«Προστασία των παιδιών

Εκτός από τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και ειδικότερα των άρθρων 29 και 33, πρέπει να εφαρμόζονται και τα ακόλουθα:

(ιε)Δεν επιτρέπεται η προώθηση μέσω μετάδοσης διαφημίσεων πωλήσεων στα παιδιά ενός προϊόντος με τη μέθοδο διανομής δώρων ή τη μέθοδο της συμπλήρωσης ‘άλμπουμ’ ή με άλλη μέθοδο που βασίζεται στην τύχη.»

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομ. 21.2.2005 έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή/ και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται πιο κάτω:

1. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, η οποία παρακινεί ευθέως τους ανήλικους στην αγορά προϊόντος κατά παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν τα εξής:

«Και κάτι ακόμη παιδιά, μαζέψτε από τα αυτοκόλλητα Junior 12 διαφορετικά σύμβολα. Κερδίστε όλοι το απίθανο επιτραπέζιο παιχνίδι στην κλήρωση για 50 ποδήλατα BMX. Όλα αυτά μόνο στα κυπελλάκια Junior.»

2. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας προσφέρονται αυτοκόλλητα Junior, επιτραπέζιο παιχνίδι και ποδήλατα BMX, στα οποία δίδεται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών. Δίδεται δηλαδή μεγάλη έμφαση στα προσφερόμενα δώρα ενώ το διαφημιζόμενο είδος (γιαούρτι Junior) αναφέρεται μόνο επιγραμματικά.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

3. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας γίνεται προώθηση του γιαουρτιού με τη μέθοδο διανομής δώρων, του επιτραπέζιου παιχνιδιού και των ποδηλάτων BMX, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

4. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, η οποία παρακινεί ευθέως τους ανήλικους

στην αγορά προϊόντος κατά παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν τα εξής:

«Ε παιδιά δεν επιτρέπεται να παρκάρετε εκεί, Ε που πάτε; Ελέγξατε αν υπάρχει διάβαση πεζών; Έχεις δίκαιο Junior. Αυτά και άλλα θα μάθετε στα απίθανα αυτοκόλλητα που θα κολλήσετε στην καινούργια αφίσα Junior. Γιατί τώρα με τα αγαπημένα σας Junior της ΦΑΓΕ, μαθαίνετε να κυκλοφορείτε στην πόλη με ασφάλεια. Καλές βόλτες παιδιά. »

5. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας προσφέρονται αυτοκόλλητα Junior και αφίσα, στα οποία δίδεται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών. Δίδεται δηλαδή μεγάλη έμφαση στα προσφερόμενα δώρα ενώ το διαφημιζόμενο είδος (γιαούρτι Junior) αναφέρεται μόνο επιγραμματικά.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 4.

6. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.05-09.14** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας γίνεται προώθηση του γιαουρτιού με τη μέθοδο διανομής δώρων, των αυτοκόλλητων Junior και αφίσας, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 4.

7. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, η οποία παρακινεί ευθέως τους ανήλικους στην αγορά προϊόντος κατά παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν τα εξής:

«Και κάτι ακόμη παιδιά, μαζέψτε από τα αυτοκόλλητα Junior 12 διαφορετικά σύμβολα. Κερδίστε όλοι το απίθανο επιτραπέζιο παιχνίδι στην κλήρωση για 50 ποδήλατα BMX. Όλα αυτά μόνο στα κουπελλάκια Junior.»

8. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας προσφέρονται αυτοκόλλητα Junior, επιτραπέζιο παιχνίδι και ποδήλατα BMX, στα οποία δίδεται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών. Δίδεται δηλαδή μεγάλη έμφαση στα προσφερόμενα δώρα ενώ το διαφημιζόμενο είδος (γιαούρτι Junior) αναφέρεται μόνο επιγραμματικά.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 7.

9. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας γίνεται προώθηση του

γιαουρτιού με τη μέθοδο διανομής δώρων, των αυτοκόλλητων Junior, του επιτραπέζιου παιχνιδιού και των ποδηλάτων BMX, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 7.

10. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, η οποία παρακινεί ευθέως τους ανήλικους στην αγορά προϊόντος κατά παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα μεταδόθηκαν τα εξής:

«Ε παιδιά δεν επιτρέπεται να παρκάρετε εκεί, Ε που πάτε; Ελέγξατε αν υπάρχει διάβαση πεζών; Έχεις δίκαιο Junior. Αυτά και άλλα θα μάθετε στα απίθανα αυτοκόλλητα που θα κολλήσετε στην καινούργια αφίσα Junior. Γιατί τώρα με τα αγαπημένα σας Junior της ΦΑΓΕ, μαθαίνετε να κυκλοφορείτε στην πόλη με ασφάλεια. Καλές βόλτες παιδιά. »

11. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior**, μέσω της οποίας προσφέρονται αυτοκόλλητα Junior και αφίσα, στα οποία δίδεται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών. Δίδεται δηλαδή μεγάλη έμφαση στα προσφερόμενα δώρα ενώ το διαφημιζόμενο είδος (γιαούρτι Junior) αναφέρεται μόνο επιγραμματικά.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 10.

12. Στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09.30-09.40** κατά τη διάρκεια διαφημιστικού διαλείμματος του σταθμού μεταδόθηκε διαφήμιση του γιαουρτιού **Junior** μέσω της οποίας γίνεται προώθηση του γιαουρτιού με τη μέθοδο διανομής δώρων, των αυτοκόλλητων Junior και αφίσας, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των προαναφερθέντων Κανονισμών.

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 10.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου με επιστολή του ημερομ. 23.2.2005 ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού για τις υποθέσεις με αρ. Φακ. 26/2005(1) και 30/2005(1):

«Γνωρίζω λήψη των επιστολών σας ημερ.21.2.2005 για τις ως άνω υποθέσεις.

Η προθεσμία των 14 ημερών είναι ανεπαρκέστατη για να πάρουμε πληροφορίες και παραστάσεις από τους διαφημιζόμενο, τον διαφημιστή του και τον εμπορικό διευθυντή του Σταθμού και να μελετηθεί ο φάκελος από την Διεύθυνση και τους νομικούς συμβούλους του Σταθμού.

Ζητούμε παράταση προθεσμίας 30 ημερών.»

Στις 24.2.2005 η Αρχή με επιστολή της ενημέρωσε το σταθμό ότι του παραχωρείται παράταση 30 ημερών για την υποβολή των θέσεων του.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου με επιστολή του ημερομ. 24.3.2005 ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Οι καταγγελίες απορρίπτονται ως νόμω και πραγμασι αβάσιμες.

Διαβιβάζω:

- 1. Έγγραφο της εταιρείας Λανίτη ημερ.2.3.2005*
- 2. Έγγραφο της διαφημιστικής εταιρείας ημερ.2.3.2005*
- 3. Έγγραφο του Διευθυντή Μάρκετινγκ του Αντέννα ημερ.3.3.2005*

Ο Σταθμός θα εκπροσωπηθεί στην ακρόαση.»

Η επιστολή με ημερομ. 2.3.2005 της εταιρείας Λανίτη την οποία επισύναψε ο κ. Παπαφιλίππου αναφέρει τα εξής:

«Τα γιαουρτάκια Junior της ΦΑΓΕ είναι προϊόντα υψηλής διατροφικής αξίας και προσφέρουν στα παιδιά όλα τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία για τη σωστή ανάπτυξη τους.

Παράλληλα με την προσφορά θρεπτικών προϊόντων, η μάρκα Junior διαδραματίζει και ένα ενημερωτικό-εκπαιδευτικό ρόλο για τους μικρούς καταναλωτές του μέσω διαγωνισμών. Κατά το 2004, έχουν εφαρμοστεί 2 διαγωνισμοί, ο πρώτος αφορούσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, και ο δεύτερος την ασφάλεια στους δρόμους, ο οποίος και είναι ακόμα υπό εξέλιξη.

Ο δεύτερος διαγωνισμός δίνει την ευκαιρία στα παιδιά να μάθουν πώς να κυκλοφορούν στην πόλη με ασφάλεια, εκπαιδύοντας τους για τα βασικά σήματα που βλέπουν καθημερινά μπροστά τους και πώς πρέπει να συμπεριφερθούν. Για παράδειγμα, εκπαιδεύονται για το πώς περνούν απέναντι από ένα πεζοδρόμιο (διάβαση πεζών), πώς να ερμηνεύουν τους φωτεινούς σηματοδότες, κλπ.

Επομένως, ο διαγωνισμός αυτός βοηθά τα παιδιά να περάσουν δημιουργικά την ώρα τους, παίζοντας και μαθαίνοντας τη σωστή κυκλοφοριακή αγωγή. Το βασικό δώρο τους διαγωνισμού είναι ένα επιτραπέζιο παιχνίδι, το οποίο από μόνο του εκπαιδεύει τα παιδιά για την ασφάλεια στους δρόμους.

Οι τηλεοπτικές διαφημίσεις για το διαγωνισμό είναι ελληνικής παραγωγής και έχουν προβληθεί από την ΦΑΓΕ Α.Ε. σε όλα τα κύρια κανάλια της Ελλάδας, χωρίς οποιοδήποτε πρόβλημα.

Οι εταιρείες ΦΑΓΕ Α.Ε. και Α/φοι Λανίτη Δημόσια Ατδ προσφέρουν εδώ και πολλά χρόνια προϊόντα υψηλής διατροφικής αξίας για τα παιδιά, πάντα με την ίδια συνέπεια και υπευθυνότητα. Ανάλογη είναι και η υπευθυνότητα των δύο εταιρειών στην επικοινωνία με τους μικρούς καταναλωτές.»

Η επιστολή με ημερ. 2.3.2005 της διαφημιστικής εταιρείας την οποία επισύναψε ο κ. Παπαφιλίππου αναφέρει τα εξής:

«Αναφορικά με την διαφήμιση των προϊόντων Fage Junior την οποία προγραμματίσαμε τον μήνα Οκτώβριο στο σταθμό σας, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η συγκεκριμένη παραγωγή προβλήθηκε στην Ελλάδα χωρίς να υπάρξει οποιοδήποτε πρόβλημα. Επίσης η συγκεκριμένη διαφήμιση ενημέρωνε τα παιδιά για ένα εκπαιδευτικού χαρακτήρα χάρτη (οδικής ασφάλειας) που έπρεπε να συμπληρώσουν με αυτοκόλλητα που θα έβρισκαν στις συσκευασίες.»

Η επιστολή με ημερ. 3.3.2005 του Διευθυντή Μάρκετινγκ του Αντέννα την οποία επισύναψε ο κ. Παπαφιλίππου αναφέρει τα εξής:

«Το ποσό για τις διαφημίσεις της FAGE JUNIOR που αναφέρονται στην πιο πάνω υπόθεση ήταν συνολικά ΑΚ392 και ήταν δωρεάν.»

Στις 15.2.2007 η Αρχή με επιστολή της κάλεσε το σταθμό σε συνεδρία της τη Δευτέρα 26.2.2007 για την εξέταση της υπόθεσης.

Στις 15.2.2007 ο Δικηγόρος του Σταθμού κ. Χριστάκης Χριστοφίδης με επιστολή του ζήτησε τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«(α) Δικαίωμα επιθεώρησης του διοικητικού φακέλου και λήψη αντιγράφων.

(β) Παράδοση του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού.»

Στις 16.2.2007 η Αρχή με επιστολή της πληροφόρησε το σταθμό έχει κάνει δεκτό το αίτημα του για επιθεώρηση του φακέλου της υπόθεσης και τον κάλεσε στα γραφεία της στις 22.2.2007 και ότι έχει κάνει δεκτό το αίτημα του για παράδοση του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού το οποίο και επισύναψε.

Ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης στις 23.2.2007 απέστειλε επιστολή με την οποία αναφέρει τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Η επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου έλαβε χώρα στις 22/2/2007 ουχί εξ υπαιτιότητας μας καθώς δεν είχαμε ειδοποιηθεί για ολοκλήρωση της διερεύνησης, παρά μόνο στις 15/2/2007 όταν λάβαμε κλήση για ακρόαση της υπόθεσης στις 26/2/2007.

Από την μελέτη του διοικητικού φακέλου ανέκυψαν σημαντικά στοιχεία για την υπεράσπιση του σταθμού και ως εκ τούτου είναι αναγκαία η αναβολή της ακρόασης σε άλλη ημερομηνία, ώστε να μας δοθεί η δυνατότητα να επικοινωνήσουμε με τους πελάτες μας και τους διαφημιστές των επιδίκων διαφημίσεων.»

Στις 27.2.2007 η Αρχή με επιστολή της πληροφόρησε το σταθμό ότι έχει κάνει δεκτό το αίτημα του για αναβολή της εξέτασης της υπόθεσης η οποία ήταν ορισμένη στις 26.2.2007 και τον ενημέρωσε ότι η υπόθεση ορίζεται εκ νέου στις 14.3.2007.

Κατά την συνεδρία της Αρχής ημερομ. 14.3.2007 παρευρέθηκαν εκ μέρους του σταθμού οι Δικηγόροι κ. Γιώργος Βαλιαντής και κ. Χάρης Χρίστης. Επίσης παρευρέθηκε ο δικηγόρος της εταιρείας ΑΦΟΙ ΛΑΝΙΤΗ & ΣΙΑ ΛΤΔ κ. Αρτέμης Αρτεμίου.

Ο κ. Αρτεμίου ζήτησε να παραστεί και να λάβει μέρος στη διαδικασία εκ μέρους της εταιρείας ΑΦΟΙ ΛΑΝΙΤΗ & ΣΙΑ ΛΤΔ. Η Αρχή ανέφερε στον κ. Αρτεμίου ότι η παρούσα διαδικασία στρέφεται και αφορά το σταθμό και μόνο. Επίσης ότι η εταιρεία την οποία εκπροσωπεί δεν αποτελεί διάδικο στην υπό εξέταση υπόθεση και ως εκ τούτου δεν κάνει δεκτό το αίτημά του. Ο κ. Αρτεμίου αποχώρησε από τη διαδικασία.

Ο κ. Γιώργος Βαλιαντής προέβαλε τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις :

Η πρώτη προδικαστική ένσταση του σταθμού αφορά στην έλλειψη δέουσας έρευνας. Ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι στο εσωτερικό σημείωμα - πόρισμα της ερευνώσας λειτουργού, ημερ. 2/11/2004 προκύπτει ότι η ερευνώσα λειτουργός δεν έχει συλλέξει οποιαδήποτε μαρτυρία αναφορικά με τα επίδικα γεγονότα. Σύμφωνα με τον κανονισμό 42(4) της ΚΔΠ 10/2000 « Ο λειτουργός έχει αρμοδιότητα να ακούσει οποιουδήποτε μάρτυρες και να πάρει γραπτές καταθέσεις από εμπλεκόμενα πρόσωπα τα οποία οφείλουν να δώσουν κάθε σχετική πληροφορία ή στοιχεία ». Με τον τρόπο που ενήργησε η Αρχή μέχρι σήμερα μετακύλησε ανεπίτρεπτα το βάρος απόδειξης στον πειθαρχικώς διωκόμενο – κατηγορούμενο διοικούμενο. Σύμφωνα με τον Δαγτόγλου (Π.Δ.Δαγτόγλου Γενικό Διοικητικό Δίκαιο,⁴¹ αναθεωρημένη έκδοση παρ.866-875) «και στις διοικητικές ποινές ισχύουν οι βασικές αρχές του ποινικού δικαίου». Επομένως ισχύει και η βασική αρχή ότι το βάρος απόδειξης το φέρει η κατηγορούσα αρχή, καθώς και η βασική αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας. Περαιτέρω, η παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων, αποτελεί από μόνη της

λόγο ακύρωσης λόγω της παράβασης των αρχών του διοικητικού δικαίου. Η σχετική απόφαση καθίσταται το προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας και ακυρώνεται επειδή ισοδυναμεί με απόφαση αντίθετη προς το νόμο και καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας. Ο κ. Βαλιαντής παρέπεμψε στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου: *Xarolytos v. Republic* (1967) 3 CRL 703, *Frangides v. Republic* (1968) 3 CRL 90, *Iordanou v. Republic* (1967) 3 CRL 245, *Andreou v. Republic* (1973) 3 CRL 101, *HadjiPaschali v. Republic* (1980) 3 CRL 101, *Zinieris (No.1) v. Republic* (1975) 3 CRL 224, *Economou v. Republic* (1970) 3 CRL 420, *Paphitis v. Republic* (1967) 3 CRL 300, *Ioannides v. Republic* (1972) 3CRL 318, *Δημοκρατία v. Ματθαίου, Α.Ε. 832/12.7.90 και Φιλιππίδης v. Δημοκρατίας, Υποθ. 711/96/27.5.97*. Η ίδια αρχή ισχύει και σε σχέση με απόφαση που έχει ληφθεί χωρίς επαρκή γνώση και έρευνα όλων των σχετικών παραγόντων, Αποφάσεις: *Tryfon v. Republic* (1968) 3 CRL 28, 42, *Carayiannis v. Republic* (1969) 3 CRL 341, *Christides v. Republic* (1966) 3 CRL 341, *Kyprianides v. Republic* (1965) 3 CRL 519, *Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας v. Ζάμπογλου, Α.Ε. 1575/14.7.97, Νικολάου v. Υπουργείου Εσωτερικών* (1974) 3 CRL 189). Η μορφή της έρευνας είναι συνυφασμένη με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Η τελική εκτίμηση των γεγονότων και η λήψη της σχετικής απόφασης αποτελεί καθήκον και υποχρέωση του αρμοδίου οργάνου. Το κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση των ουσιωδών στοιχείων τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα (Βλ. *Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας v. Ζάμπογλου, Α.Ε. 1575/14.7.97*). Η έρευνα είναι επαρκής εφόσον εκτείνεται στη διερεύνηση κάθε γεγονότος που σχετίζεται με το θέμα που εξετάζεται (βλ. *Motorways Ltd –v- Δημοκρατίας Α.Ε. 2371/25.6.99*).

Στην παρούσα υπόθεση ο σταθμός κατηγορείται ότι έχει προβάλει διαφημίσεις οι οποίες θίγουν ηθικά ή σωματικά τους ανηλίκους, τους παρακινούν ευθέως στην αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών και ότι η πώληση γίνεται με τη μέθοδο διανομής δώρων. Η διερεύνηση λοιπόν έπρεπε να περιλαμβάνει λήψη γραπτών καταθέσεων και προσκόμιση μαρτυρίας ώστε να αποδεικνύονται οι ως άνω

κατηγορίες. Ανύπαρκτη λοιπόν διερεύνηση και ανεπίτρεπτη μετακύλιση του βάρους απόδειξης στο διοικούμενο – πειθαρχικά κατηγορούμενο – οιονεί κατηγορούμενο σταθμό.

Η δεύτερη προδικαστική ένσταση του σταθμού αφορά στο ελαττωματικό κατηγορητήριο. Όπως ανέφερε ο κ. Βαλιαντής ο Πίνακας Α' που επισυνάπτεται στο κατηγορητήριο που έχει αποσταλεί στο σταθμό στις 21/2/2005, και στον οποίο αναφέρονται οι λεπτομέρειες των αδικημάτων, είναι λανθασμένος, παραπλανητικός και ελαττωματικός καθώς αναφέρει ότι οι επίδικες διαφημίσεις έχουν μεταδοθεί στις 9 και 10/10/2004, ισχυρισμός που δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια καθώς οι επίδικες διαφημίσεις έχουν μεταδοθεί μόνο την 9/10/2004. Ως εκ τούτου το κατηγορητήριο καθίσταται ελαττωματικό.

Ο κ. Βαλιαντής προχώρησε στην τρίτη προδικαστική ένσταση του σταθμού και ανέφερε ότι ο σταθμός έχει πληροφορηθεί με επιστολή της Αρχής ημερ.21/2/2005 ότι η υπόθεση εξετάζεται αυτεπαγγέλτως. Στο σχετικό διοικητικό φάκελο, ο οποίος επιθεωρήθηκε την 22/2/2007, έχει ανευρεθεί το έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων». Στο εν λόγω έντυπο δεν καταγράφεται οποιοδήποτε παράπονο. Εντούτοις, υπάρχει μια παράγραφος με «παρατηρήσεις λειτουργιών», όπου υπάρχουν καταγραμμένα τα εξής: «Περιεχόμενο Διαφημίσεων (παρακίνηση ανηλίκων, προσφορά δώρου, μετάδοση διαφημίσεων παιχνιδιών, καλαισθησία κλπ)». Ο κ. Βαλιαντής δήλωσε ότι από τα πιο πάνω ανακύπτουν εύλογα ερωτήματα τα οποία και ανέφερε:

- Ποιοι είναι οι «λειτουργοί» που διατυπώνουν τις παρατηρήσεις; Αναμείχθηκαν και άλλοι λειτουργοί της Αρχής πέραν από τον εντεταλμένο ερευνώντα λειτουργό;
- Πότε έχουν διατυπωθεί οι πιο πάνω παρατηρήσεις, οι οποίες ουσιαστικά είναι συμπεράσματα και προδικάζουν το αποτέλεσμα της διερεύνησης; Προφανώς πριν από την διερεύνηση, αφού το εν λόγω έντυπο φέρει ημερομηνία 11/10/2004.

Ο κ. Βαλιαντής κατέληξε ότι από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η Αρχή ενήργησε κατά παράβαση της προβλεπόμενης διαδικασίας διερεύνησης παραβάσεων και κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Στο σημείο αυτό ο κ. Βαλιαντής προχώρησε στην τέταρτη προδικαστική ένσταση και ανέφερε τα εξής:

Η παρούσα υπόθεση εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από την Αρχή (παρέπεμψε στην επιστολή της Αρχής ημερομηνίας 21/2/2005 με την οποία κοινοποιήθηκαν στον σταθμό οι επίδικες κατηγορίες). Στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, ο οποίος έχει επιθεωρηθεί στις 22/2/2007, δεν υπάρχει οποιοδήποτε πρακτικό από νόμιμη συνεδρίαση της Αρχής, στην οποία να είχε ληφθεί η απόφαση για αυτεπάγγελτη εξέταση της παρούσας υπόθεσης. Προκύπτει λοιπόν ότι στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει σοβαρή παράβαση Νόμου, καθώς δεν υπάρχει απόφαση της Αρχής σε νόμιμη συνεδρίαση, ούτε τηρήθηκαν οποιαδήποτε πρακτικά και γενικά δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία λήψεως αποφάσεων από συλλογικά διοικητικά όργανα (άρθρα 20 – 25 Νόμου 158(1)/99). Ο κανονισμός 42(3) της ΚΔΠ 10/2000, ορίζει ότι *«όταν υποβληθεί παράπονο ή υποπέσουν στην αντίληψη της Αρχής παραβάσεις του Νόμου ή των Κανονισμών, η Αρχή για κάθε παράπονο ή παράβαση ορίζει λειτουργό για τη διερεύνησή του»*. Όταν η σχετική πρόνοια αναφέρει *«υποπέσουν στην αντίληψη της Αρχής»*, εννοείται η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, ως συλλογικό διοικητικό όργανο, η οποία απαρτίζεται από πρόεδρο, αντιπρόεδρο και πέντε μέλη που διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και η οποία λαμβάνει αποφάσεις σε νόμιμη συνεδρίαση (τηρώντας την προβλεπόμενη διαδικασία του Νόμου 158(1)99 και του Νόμου 7(1)/98), και σε καμία περίπτωση δεν εννοείται οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, οποιοσδήποτε υπάλληλος της Αρχής. Η απόφαση για αυτεπάγγελτη διερεύνηση παραβάσεων από σταθμό και η απόφαση για έναρξη της διαδικασίας διερεύνησης με την ανάθεση της υπόθεσης σε λειτουργό ραδιοτηλεόρασης, αποτελούν την έναρξη μιας διαδικασίας με την οποία ο σταθμός γίνεται ξαφνικά «κατηγορούμενος». Λόγω της σοβαρότητας των ενδεχομένων κυρώσεων, είναι αυτονόητο ότι τέτοιες αποφάσεις πρέπει να

τις λαμβάνει η Αρχή σε νόμιμη συνεδρίαση της και όχι οι υπάλληλοι της. Για τους λόγους αυτούς, η υπόθεση κωλύεται να προχωρήσει, οι καταγγελίες πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες .

Ο κ. Βαλιαντής παρουσίασε στο σημείο αυτό το πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής αρ.34/2001 και ημερ. 4/7/2001 η οποία κατά τον κ. Βαλιαντή καλύπτει μόνο τον Κανονισμό 42 της ΚΔΠ10/2000.

Συμφωνά με το Νόμο 7(1)/98 και τους σύμφωνα με αυτόν εκδοθέντες κανονισμούς η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης έχει συγκεκριμένες εξουσίες. Η Αρχή της Νομιμότητας ορίζει ότι ένα διοικητικό όργανο ή μια διοικητική αρχή ενεργεί εντός των νομικών πλαισίων και μόνο (παρέπεμψε σχετικά στο άρθρο 8 του Νόμου 158(1)/99).

Σύμφωνα με το άρθρο 9(7) του Νόμου 7(1)/98 η Αρχή μπορεί να μεταβιβάζει αρμοδιότητες της στον Διευθυντή της και όχι βάσει του άρθρου 9(8) που αναφέρει το προαναφερθέν πρακτικό. Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Αρχής ανέφερε στον κ. Βαλιαντή ότι στο εν λόγω πρακτικό αναφέρει εκ παραδρομής "βάσει του άρθρου 9(8)".

Ο κ. Βαλιαντής δέχθηκε την απάντηση του Προέδρου της Αρχής και προχώρησε ότι σύμφωνα με τις Αρχές που διέπουν τα της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων, οι οποίες πηγάζουν από την Αρχή της Νομιμότητας, η μεταβίβαση πρέπει να είναι ρητή, ειδική, σαφής και ορισμένη.

Με την απόφαση της ημερ. 4/7/2001 η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης *«αποφάσισε όπως, χωρίς επηρεασμό της εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος, μεταβιβάζει στον Διευθυντή την εξουσία να ορίζει λειτουργό της Αρχής για διερεύνηση παραπόνου ή παράβασης»*.

Όπως προκύπτει ξεκάθαρα από την πιο πάνω απόφαση η Αρχή έχει εκχωρήσει στον διευθυντή της μόνο την εξουσία να ορίζει ερευνώντα λειτουργό. Δεν έχει

μεταβιβάσει την εξουσία που δίνει στην Αρχή το άρθρο 3(2)(γ) του Νόμου 7(1)/98, ο κανονισμός 41(2) και ο κανονισμός 42(3) της ΚΔΠ 10/2000, δηλαδή την εξουσία να αποφασίζει σε νόμιμη συνεδρία της και τηρώντας όλους τους κανόνες των συλλογικών διοικητικών οργάνων, εάν πρέπει αυτεπάγγελτα να αρχίσει διαδικασία διερεύνησης παραβάσεων εναντίον κάποιου σταθμού. Αυτό εξάλλου συνάγεται και από την φράση «χωρίς επηρεασμό της εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος», δηλαδή οι άλλες εξουσίες της Αρχής που σχετίζονται με την έναρξη της διαδικασίας διερεύνησης, δεν επηρεάζονται από την εν λόγω εκχώρηση. Ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι παρατηρούνται τα ακόλουθα:

- Κατ' αρχήν η εξουσία της αρχής για την οποία αναφέρθηκε ο σταθμός στον παρόντα λόγο ακύρωσης δεν είναι η εξουσία απόφασης για το εάν υπάρχει εκ πρώτης όψεως παράβαση, απόφαση η οποία λαμβάνεται από την ίδια την Αρχή μόνο μετά που υποβάλλεται ενώπιον της Αρχής το πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού, αλλά η εξουσία απόφασης για το εάν θα πρέπει να αρχίσει αυτεπαγγέλτως διαδικασία διερεύνησης παραβάσεων εναντίον ενός σταθμού.
- Έπειτα, η ως άνω αναφερόμενη εξουσία απόφασης για το εάν θα πρέπει να αρχίσει αυτεπαγγέλτως διαδικασία διερεύνησης παραβάσεων εναντίον ενός σταθμού, δεν ορίζεται, ούτως ή άλλως, μόνο στον κανονισμό 42 αλλά και στον κανονισμό 41(2) σύμφωνα με τον οποίο «η Αρχή έχει εξουσία να εξετάζει αυτεπάγγελτα και ανεξάρτητα από παράπονα του κοινού παραβάσεις από οποιοδήποτε σταθμό, αν υποπέσει στην αντίληψη της ότι δυνατόν να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών». Σύμφωνα λοιπόν και με αυτόν τον κανονισμό η Αρχή για να προχωρήσει σε αυτεπάγγελτη διερεύνηση πρέπει να τηρήσει προηγουμένως την προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία λήψης αποφάσεων από συλλογικά διοικητικά όργανα και να αποφασίσει ότι για συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που υπέπεσαν στην αντίληψη της, πρέπει να αρχίσει διαδικασία διερεύνησης για να διαπιστωθεί εάν τα εν λόγω περιστατικά στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας και επομένως να κληθεί ο

σταθμός να υπερασπιστεί, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία. Η ίδια ρύθμιση υπάρχει φυσικά και στον κανονισμό 42(3) της ΚΔΠ 10/2000.

Για σκοπούς εύκολης αναφοράς και κατανόησης ο κ. Βαλιαντής παρέθεσε πιο κάτω την διαδικασία αυτεπάγγελτης εξέτασης παραβάσεων, όπως αυτή προβλέπεται στο Μέρος VII του Νόμου 7(1)/98:

I. Υποπίπτει στην αντίληψη της Αρχής ότι δυνατόν να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών (Καν. 41(2) και 42(3) της ΚΔΠ10/2000).

II. Αφού υποπέσει στην αντίληψη της Αρχής ότι δυνατόν να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών (Καν. 41(2) και 42(3) της ΚΔΠ10/2000), η Αρχή για κάθε παράπονο ή παράβαση ορίζει λειτουργό για διερεύνηση (Καν. 42(3) της ΚΔΠ10/2000).

III. Μετά το πέρας της έρευνας ο λειτουργός εκθέτει το πόρισμά του στην Αρχή, πλήρως αιτιολογημένο, συνυποβάλλοντας όλα τα σχετικά στοιχεία (Καν. 42(5) της ΚΔΠ10/2000).

IV. Αφού η Αρχή μελετήσει το πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού, αποφασίζει εάν συντρέχει ή όχι εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού και εάν αποφασίσει θετικά, προωθεί την υπόθεση σύμφωνα με τον Καν. 42(6) της ΚΔΠ10/2000.

Από την ρητή διατύπωση της απόφασης της Αρχής ημερ. 4/7/2001, ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι προκύπτει ότι η μόνη εξουσία που έχει μεταβιβαστεί στο Διευθυντή της Αρχής, είναι αυτή του ορισμού του ερευνώντος λειτουργού (υποστοιχείο II πιο πάνω). Η αρμοδιότητα της Αρχής που προηγείται του ορισμού του λειτουργού (υποστοιχείο I πιο πάνω), δεν έχει μεταβιβασθεί, αλλά ούτε η εξουσία να μελετήσει ο ίδιος την υπόθεση και να αποφασίσει αν υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση (υποστοιχεία III και IV πιο πάνω).

Εάν είναι η θέση της αρχής ότι τελικά αυτή η απόφαση λήφθηκε από τον Διευθυντή της Αρχής, τότε όπως ανέφερε ο κ. Βαλιαντής:

- Η απόφαση λήφθηκε κατά νόσφιση εξουσίας, αφού η συγκεκριμένη εξουσία δεν είχε μεταβιβαστεί στον Διευθυντή.

Άνευ βλάβης των προηγούμενων, εάν παραμείνει η θέση της Αρχής ότι εκχωρήθηκε η εξουσία του 41(2) στον Διευθυντή της Αρχής τότε η απόφαση είναι εντελώς αναιτιολόγητη καθώς εάν είναι ο ισχυρισμός της Αρχής ότι ο Διευθυντής ο ίδιος έχει μελετήσει την απόφαση και αποφάσισε μάλιστα και για εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του σταθμού των αιτητών, τέτοια διαδικασία δεν προκύπτει από τον Διοικητικό Φάκελο της υπόθεσης. Ούτε μελέτη προκύπτει, ούτε καταγραφή της απόφασης σε κάποιο πρακτικό και ούτε επομένως αιτιολόγηση. Δεν υπάρχει στον διοικητικό φάκελο τέτοια απόφαση.

Σε ό,τι αφορά τις προδικαστικές ενστάσεις του σταθμού η Αρχή επισήμανε τα ακόλουθα:

Όσον αφορά στην πρώτη προδικαστική ένσταση του σταθμού ότι «η λειτουργός δεν έχει συλλέξει καμία μαρτυρία αναφορικά με τα επίδικα γεγονότα, διευκρινίζεται ότι με βάση τον Κανονισμό 42.-(4) των προαναφερθέντων Κανονισμών, **«ο λειτουργός έχει αρμοδιότητα να ακούσει οποιοσδήποτε μάρτυρες και να πάρει γραπτές καταθέσεις από εμπλεκόμενα πρόσωπα τα οποία οφείλουν να δώσουν κάθε σχετική πληροφορία ή στοιχεία»**. Επομένως ο Λειτουργός έχει τη δυνατότητα, εάν και εφόσον κρίνει απαραίτητο με βάση τα ενώπιον του στοιχεία και ασκώντας τις αρμοδιότητες που του παρέχει η υφιστάμενη νομοθεσία, να συλλέξει περαιτέρω μαρτυρίες και πληροφορίες, **χωρίς όμως η ως άνω νομοθετική πρόνοια να το καθιστά υποχρεωτικό**. Στην προκειμένη περίπτωση και κατόπιν προσεκτικής παρακολούθησης της βιντεοκασέτας με τις επίδικες διαφημίσεις, η Λειτουργός έκρινε ότι το περιεχόμενο της εν λόγω βιντεοκασέτας είναι αρκετή μαρτυρία για να στοιχειοθετηθούν οι διερευνώμενες παραβάσεις. Περαιτέρω και σε σχέση με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του σταθμού ότι με τον τρόπο που ενήργησε η Αρχή μέχρι σήμερα μετακύλησε ανεπίτρεπτα το βάρος απόδειξης

στον πειθαρχικώς διωκόμενο – κατηγορούμενο διοικούμενο, η Αρχή δεν τον κάνει αποδεκτό. Η Αρχή στην υπό εξέταση υπόθεση (όπως πράττει σε όλες τις υποθέσεις), ακολούθησε πιστά τις πρόνοιες της υφιστάμενης Νομοθεσίας ως και τους κανόνες της δίκαιης δίκης και της φυσικής δικαιοσύνης. Η Αρχή αξιολογώντας όλα τα ενώπιον της στοιχεία για τις πιθανές παραβάσεις που αντιμετωπίζει ο σταθμός θα κρίνει και θα αποφασίσει ανάλογα για τη στοιχειοθέτησή τους ή μη.

Η Αρχή επαναλαμβάνει ότι ακολουθήθηκε η νεομισμένη διαδικασία διερεύνησης, όπως αυτή προβλέπεται από τον περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμο 7(Ι) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και τους περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμούς του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000) και η λειτουργός ενήργησε στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και εξουσιών που της παρέχει η σχετική Νομοθεσία.

Σε ό,τι αφορά στη δεύτερη προδικαστική ένσταση του σταθμού για ελαττωματικό κατηγορητήριο, η Αρχή θεωρεί ότι το γεγονός ότι στον Πίνακα Α' (και συγκεκριμένα στον τίτλο του και προτού αρχίσει η διατύπωση της κάθε μίας εκ των δώδεκα (12) πιθανών παραβάσεων ξεχωριστά,) αναγράφεται «Ημερομηνίες μετάδοσης: 9 και 10.10.2004» ενώ στο κατηγορητήριο που ακολουθεί αναφέρεται μόνο η 9.10.2004, δεν επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη σαφήνεια και εγκυρότητα του και ουδεμία παραπλάνηση προξενεί στο σταθμό, δεδομένου ότι όλες οι παραβάσεις αναφέρονται στην ημερομηνία 9.10.2004 και έτσι προσδιορίζεται επακριβώς πότε έγινε η κάθε μια παράβαση. Η ουσία δηλαδή βρίσκεται στο ότι στο κάθε υποστοιχείο του Πίνακα Α' αναγράφεται συγκεκριμένη ημερομηνία, ήτοι η 9η Οκτωβρίου, 2004 κατά την οποία έγιναν οι πιθανές παραβάσεις.

Όσον αφορά στην τρίτη προδικαστική ένσταση του σταθμού σχετικά με το γεγονός ότι στο έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων» στις «Παρατηρήσεις

Λειτουργών» υπάρχουν καταγραμμένα τα εξής: «Περιεχόμενο Διαφημίσεων (παρακίνηση ανηλίκων, προσφορά δώρου, μετάδοση παιχνιδιών, καλαισθησία κλπ)», η Αρχή απάντησε στον σταθμό ότι οι εν λόγω παρατηρήσεις δεν αποτελούν παρατηρήσεις της Λειτουργού αλλά αποτελούν καταγραφή εκ μέρους του Διευθυντή του πλαισίου διερεύνησης που ανέθεσε στη λειτουργό ήτοι 'να διερευνήσει το περιεχόμενο των διαφημίσεων'.

Τέλος, σχετικά με την τέταρτη προδικαστική ένσταση του σταθμού η Αρχή απάντησε στο σταθμό ότι σύμφωνα με το άρθρο 9.(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), *«η Αρχή μπορεί να μεταβιβάζει αρμοδιότητες της στο διευθυντή ή σε επιτροπές οι οποίες αποτελούνται από μέλη της Αρχής και στις οποίες μπορεί να συμμετέχει και ο διευθυντής ή και άλλοι λειτουργοί της Αρχής. Η πιο πάνω μεταβίβαση αρμοδιοτήτων μπορεί να ανακαλείται από την Αρχή οποτεδήποτε αυτή το κρίνει σκόπιμο»*. Με βάση τα πιο πάνω, στη Συνεδρία της αρ. 34/2001 και ημερομ. 4.7.2001, και σε σχέση με τον Κανονισμό 42 *«η Αρχή αποφάσισε όπως, χωρίς επηρεασμό της εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος, μεταβιβάσει στο Διευθυντή την εξουσία να ορίζει Λειτουργό της Αρχής για διερεύνηση παραπόνου ή παράβασης»*.

Οι πρόνοιες του άρθρου 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7 (I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) αναφέρονται σε αρμοδιότητες της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου και τις οποίες έχει ως ένα συλλογικό όργανο, όπως έχει θεσπισθεί δυνάμει του προαναφερθέντος Νόμου. Ο Νομοθέτης που θέσπισε το συγκεκριμένο συλλογικό όργανο, την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, με τις πρόνοιες του άρθρου 9(7) πρόθεσή του ήταν, όπως και έπραξε, να παραχωρήσει τη δυνατότητα στην Αρχή να μεταβιβάζει αρμοδιότητές της, ως ένα συλλογικό όργανο, μεταξύ άλλων και στον διευθυντή. Ο Νομοθέτης κανένα περιορισμό δεν έθεσε ως προς τις αρμοδιότητες που η Αρχή μπορεί να μεταβιβάζει. Η Αρχή με την απόφασή της ημερομ. 4.7.2001 συνεδρία αρ. 34/2001, όπως σαφώς προκύπτει από το περιεχόμενό της, μεταβίβασε στο διευθυντή την εξουσία να ορίζει λειτουργό της Αρχής για διερεύνηση παραπόνου (το οποίο υποβάλλεται στην Αρχή γραπτώς ή προφορικά) ή παραβάσεως εφόσον αυτή περιέλθει στην αντίληψη του διευθυντή οπότε η διερεύνηση ξεκινά αυτεπάγγελτα.

Τέλος από την ερμηνεία των προνοιών τόσο του άρθρου 3(2)(γ) του Νόμου όσο και των κανονισμών 41(2) και 42(3) ουδεμία σύγκυση δικαιολογείται ως προς το που αναφέρεται η κάθε μία των ρηθέντων προνοιών.

Κατ' ακολουθία των πιο πάνω η Αρχή απέρριψε και τις τέσσερις(4) προδικαστικές ενστάσεις που ήγειρε ο σταθμός.

Ακολούθως ο κ. Βαλιαντής κάλεσε ως πρώτο μάρτυρα τον κ. Νίκο Κωτσονόπουλο, Διευθυντή Marketing του σταθμού, επισημαίνοντας ότι ο κ. Κωτσονόπουλος έχει την ευθύνη για τις διαφημίσεις του σταθμού.

Ο κ. Κωτσονόπουλος ανέφερε ότι έχει την ευθύνη και για το previewing των διαφημίσεων και κατά πόσο είναι κατάλληλες για προβολή. Στη συνέχεια ο κ. Κωτσονόπουλος απαντώντας σε σχετική ερώτηση του κ. Βαλιαντή ανέφερε ότι έχει δει τις διαφημίσεις και γνωρίζει τις κατηγορίες. Ο κ. Κωτσονόπουλος προχώρησε στα πιο κάτω σχόλια:

Όσον αφορά στις κατηγορίες ότι οι διαφημίσεις παρακινούν ευθέως τους ανήλικους, ο κ. Κωτσονόπουλος ανέφερε ότι οι διαφημίσεις είναι καθαρά διαφημίσεις προϊόντων και έχουν εκπαιδευτικό χαρακτήρα και μέσα σε αυτό το πλαίσιο έχουν και προσφορά τα αυτοκόλλητα και το επιτραπέζιο παιχνίδι τα οποία κερδίζουν όλοι. Σε ό,τι αφορά τις διαφημίσεις που αναφέρονται στα υποστοιχεία 1, και 7 υπάρχει και ως κλήρωση 50 ποδήλατα BMX.

Όσον αφορά τις κατηγορίες που αναφέρουν ότι δίδεται δυσανάλογη έμφαση στα προσφερόμενα δώρα, ενώ το διαφημιζόμενο είδος δηλαδή το γιαούρτι Junior αναφέρεται μόνο επιγραμματικά, ο κ. Κωτσονόπουλος ανέφερε ότι στις διαφημίσεις δίδεται έμφαση στο προϊόν που είναι και ο σκοπός της διαφήμισης. Ο κ. Κωτσονόπουλος αναφέρθηκε και στο γεγονός ότι οι κατηγορίες που αφορούν στη δυσανάλογη έμφαση έρχονται σε σύγκρουση με αυτές που αναφέρονται στο ότι δεν επιτρέπεται η προώθηση προϊόντος με τη μέθοδο διανομής δώρων. Εν πάση περιπτώσει, όπως ανέφερε ο κ. Κωτσονόπουλος, οι διαφημίσεις δίδουν έμφαση στο προϊόν και τον εκπαιδευτικό του ρόλο.

Ο κ. Κωτσονόπουλος αποχώρησε και ο κ. Βαλιαντής κάλεσε δεύτερο μάρτυρα, τον κ. Ηλία Αντωνιάδη, του διαφημιστικού γραφείου Partners Ltd, γραφείο το οποίο ανέθεσε στο σταθμό, εκ μέρους των πελατών του, την προβολή των διαφημίσεων. Ο κ. Αντωνιάδης ανέφερε ότι γνωρίζει τις εν λόγω διαφημίσεις και τις προγραμμάτισε για προβολή από τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA. Επίσης ανέφερε ότι γνωρίζει τις κατηγορίες και προχώρησε στα πιο κάτω σχόλια:

Αναφορικά με την απευθείας παρακίνηση, οι εν λόγω διαφημίσεις δεν παρακινούν τα παιδιά να αγοράσουν το προϊόν, αλλά παραθέτουν το προϊόν και τον οδικό χάρτη. Δεν δίδεται επίσης δυσανάλογη έμφαση, αφού τα αυτοκόλλητα και το επιτραπέζιο παιχνίδι που είναι αφίσα-χάρτης οδικής ασφάλειας, δίδονται δωρεάν. Το κομμάτι της διαφήμισης που αναφέρεται στην κλήρωση των ποδηλάτων BMX έχει μικρή διάρκεια.

Ο κ. Αντωνιάδης ανέφερε ότι οι δύο διαφημίσεις –αυτή που αναφέρει «*Και κάτι ακόμη παιδιά, μαζέψτε από τα αυτοκόλλητα Junior.....*» και αυτή που αναφέρει «*Ε παιδιά δεν επιτρέπεται να παρκάρετε εκεί,*» προβάλλονται σε ύφος sandwich, ως μια εικόνα, ως μια διαφήμιση στα πλαίσια τόσο της διαφήμισης του προϊόντος όσο και του εκπαιδευτικού χαρακτήρα της διαφήμισης, που αφορά στην οδική ασφάλεια και όχι στην προσφορά.

Ο κ. Αντωνιάδης ανέφερε σε σχετική ερώτηση του κ. Βαλιαντή ότι πιστεύει ότι οι διαφημίσεις ανταποκρίνονται στη νομοθεσία που διέπει τους ανήλικους.

Στη συνέχεια της ακροαματικής διαδικασίας, αφού αποχώρησε ο κ. Αντωνιάδης, ο κ. Βαλιαντής παρέθεσε τις απόψεις του σταθμού επί του θέματος.

Η διάταξη 33(7)(α)(i) μπορεί να διαβαστεί σε συνάρτηση με την παράγραφο (α) του 33(7). Συνάγεται δηλαδή ότι για να κριθεί ένοχος ο σταθμός για το 33(7)(α)(i) πρέπει να πληρούται η αντικειμενική υπόσταση και του 33(7)(α)

που αναφέρει ότι «*Η διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανηλίκους*» έννοιες οι οποίες είναι αόριστες αξιολογικά και εξειδικεύονται στην περιπτωσιολογία που ακολουθεί. Επομένως η Αρχή πρέπει να αποδείξει και ότι οι διαφημίσεις έθιξαν τους ανήλικους ηθικά ή σωματικά, πέραν λογικής αμφιβολίας, σύμφωνα με τις αρχές του Κράτους Δικαίου και της Αρχής της χρηστής Διοίκησης, καθώς ο προστατευτικός σκοπός των πιο πάνω αρχών είναι να μην επιβάλει ποινές εάν υπάρχουν αμφιβολίες για ενοχή.

Ο κ. Βαλιαντής αναφέρθηκε στο σημείο αυτό στον Δαγτόγλου (Π.Δ.Δαγτόγλου Γενικό Διοικητικό Δίκαιο,⁴¹ αναθεωρημένη έκδοση παρ. 875 «*Η όλη πάντως περιοχή των προστίμων και άλλων διοικητικών ποινών, καθώς και των διοικητικών μέτρων, παρουσιάζει συχνά ερωτηματικά από απόψεως κράτους δικαίου...*»). Θέση του σταθμού είναι ότι έπρεπε να διερευνηθεί κατά πόσο οι διαφημίσεις έθιξαν σωματικά ή ηθικά τους ανήλικους.

Άνευ βλάβης, ο σταθμός υποστηρίζει ότι οι επίδικες διαφημίσεις δεν έθιξαν με κανένα τρόπο τους ανηλίκους. Οι εν λόγω διαφημίσεις είναι διαφημίσεις ενός προϊόντος υψηλής διατροφικής αξίας και διαδραματίζουν ενημερωτικό και εκπαιδευτικό ρόλο για τα παιδιά, μέσω διαγωνισμού για το πώς να κυκλοφορούν στην πόλη με ασφάλεια σύμφωνα με τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας, πώς να χρησιμοποιούν τη διάβαση πεζών, πώς να ερμηνεύουν τους φωτεινούς σηματοδότες. Ο διαγωνισμός έχει σύγχρονο εκπαιδευτικό χαρακτήρα, αφού τα παιδιά μαθαίνουν δημιουργικά τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας. Επομένως, τα παιδιά δεν θίγονται ηθικά όσον και σωματικά διότι το προϊόν είναι υψηλής διατροφικής αξίας.

Άνευ βλάβης, συνέχισε ο κ. Βαλιαντής, δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί η κατηγορία καθώς λείπει το συστατικό στοιχείο της ευθείας παρακίνησης, που σημαίνει παρακίνηση κατευθείαν, άμεσα και όχι πλαγίως. Στην προκειμένη περίπτωση θα ήταν ευθεία παρακίνηση, εάν υπήρχαν φράσεις οι οποίες να παρότρυναν, παρακινούσαν κατευθείαν τα παιδιά, φράσεις όπως π.χ. παιδιά

αγοράστε το προϊόν αυτό, ή αν η διαφήμιση παρέπεμπε σε συγκεκριμένο χώρο για να αγοράσουν το προϊόν.

Σε όλη τη νομοθεσία σχετικό είναι ότι δεν υπάρχει γενική απαγόρευση για διαφημίσεις που να απευθύνονται και σε ανήλικους. Υπάρχουν γενικοί κανόνες οι οποίοι πρέπει να τηρούνται. Ο,τιδήποτε άλλο εκτός από ευθεία παρακίνηση όπως έχουμε σε αυτή τη διάταξη, ο νομοθέτης θα το απαγόρευε ρητώς. Ο Νομοθέτης αναφέρεται στην ευθεία παρακίνηση η οποία σε καμιά περίπτωση δεν έχει επηρεαστεί.

Για τις παραβάσεις της παραγράφου **Δ10(ε)** ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι οι εν λόγω διαφημίσεις αφορούν γαλακτοκομικό προϊόν της ΦΑΓΕ, σκοπός της οποίας ήταν να συνεισφέρει στη σωματική και ηθική ευημερία των παιδιών. Μαζί με το προϊόν προσφέρονται σύμβολα του οδικού κώδικα και μάλιστα εξηγείται στα παιδιά πώς να τηρούν τον οδικό κώδικα. Εν πάση περιπτώσει, για να στοιχειοθετηθεί η παράγραφος **Δ.10(ε)** η Αρχή έχει το βάρος να αποδείξει ότι οι διαφημίσεις έδιναν στα σύμβολα δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το προϊόν.

Πάνω απ' όλα όπως υποστήριξε ο κ. Βαλιαντής, διαφημίζεται το προϊόν, καθ' όλη τη διάρκεια της διαφήμισης το προϊόν εμφανίζεται και δίδεται έμφαση στα χαρακτηριστικά του. Ένα προϊόν μπορεί να προβάλλεται και μέσω της ίδιας του της εικόνας, γεγονός που δεν αντίκειται σε οποιοδήποτε κανόνα. Εξάλλου, για να δοθούν τα σύμβολα πρέπει να αποκτηθεί το προϊόν, άρα δίδεται και στο προϊόν σημασία και έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Η έννοια *δυσανάλογη* είναι αόριστη και νομική έννοια η οποία σύμφωνα με τις Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου πρέπει να είναι στην διακριτική ευχέρεια της Αρχής. Θέση του σταθμού είναι ότι η ερμηνεία που δόθηκε δεν είναι η σωστή, και παρέπεμψε ενδεικτικά στο λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του Μπαμπινιώτη 2^η Έκδοση, όπου αναφέρεται ότι δυσανάλογος είναι ο αταίριαστος. Επομένως, όπως ανέφερε, η σχέση δυσαναλογίας δεν μετράται με

ποσοστά, αλλά είναι αόριστη νομική ερμηνεία σύμφωνα με τους ερμηνευτικούς κανόνες.

Προκύπτει, άνευ βλάβης των όσων έχουν υποστηριχθεί, ότι δεν μπορεί να παραβλεφθεί το γεγονός ότι τα σύμβολα και το δώρο βρίσκονται σε πλήρη εναρμόνιση με το προϊόν και στοχεύουν στη διαφήμιση του προϊόντος και στην εκπαίδευση και ενημέρωση των ανηλίκων.

Τέλος ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι η παράγραφος **Δ10** έχει την ονομασία «Προστασία των παιδιών» και υπάρχει παραπομπή στο άρθρο **29** του 7(1)/98 Νόμου που αναφέρει *«οι σταθμοί έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, την πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν ...»*. Ο σκοπός του Νομοθέτη στον οποίο αποβλέπουν οι απαγορευτικές διατάξεις είναι η προστασία των ανηλίκων. Επομένως και σε αυτή την περίπτωση η Αρχή έχει το βάρος να αποδείξει αν ερμηνεύει το δυσανάλογο και εάν με την ερμηνεία κρίνει ότι υπάρχει δυσανάλογο, τότε πρέπει να αποδείξει εάν με οποιοδήποτε τρόπο οι επίδικες διατάξεις έβλαψαν σοβαρά την σωματική, πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων.

Όσον αφορά στην παράβαση της παραγράφου Δ10(ιε) ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι δεν μπορεί να απαγορευτεί γενικά η διανομή δώρων αλλιώς θα υπήρχε σύγκρουση με το Δ10(ε). Έτσι προκύπτει ότι δεν απαγορεύεται η διανομή δώρων, φτάνει να μην είναι δυσανάλογη η έμφαση στα δώρα και ο σταθμός υιοθετεί ότι δίδεται έμφαση στο προϊόν και στον εκπαιδευτικό χαρακτήρα του προϊόντος και μετά σε ο,τιδήποτε άλλο. Και αυτή η παράγραφος Δ10(ιε) εντάσσεται στο άρθρο **29** οπότε και γι αυτή, πέραν των άλλων, η Αρχή πρέπει να αποδείξει ότι οι επίδικες διαφημίσεις έχουν βλάψει σοβαρά την σωματική, πνευματική ή την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων.

Ο κ. Βαλιαντής υιοθέτησε τις μαρτυρίες και τις γραπτές παραστάσεις της εταιρείας Λανίτη με ημερομ. 2.3.2005 και ανέφερε ότι οι κατηγορίες είναι αβάσιμες.

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά συμπεριλαμβανομένης της βιντεοκασέτας με τις εν λόγω διαφημίσεις και των προφορικών και γραπτών εξηγήσεων του σταθμού και των μαρτύρων του και κρίνουμε ότι:

Ο σταθμός στις **9.10.2004** μεταξύ των ωρών **09:00 – 12:00**, μετέδωσε διαφημίσεις του γιαουρτιού **Junior**, το λεκτικό των οποίων **παρακινεί ευθέως τους ανήλικους στην αγορά προϊόντος, εκμεταλλευόμενες την απειρία και την ευπιστία τους** (υποστοιχεία 1, 4, 7, και 10). Οι εν λόγω διαφημίσεις **δίνουν δυσανάλογη έμφαση στα δώρα που προσφέρονται, σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται** (υποστοιχεία 2, 5, 8, και 11) και **μέσω των οποίων γίνεται προώθηση προϊόντων, δηλαδή του γιαουρτιού Junior, με τη μέθοδο διανομής δώρων** (υποστοιχεία 3, 6, 9, και 12).

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι πρέπει να πληρούται η αντικειμενική υπόσταση και του **33(7)(α)** που αναφέρει ότι *«Η διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανήλικους*» έννοιες οι οποίες είναι αόριστες αξιολογικά, η Αρχή επισημαίνει ότι το αξιολογικά αόριστο εξειδικεύεται με το **33(7)(α)(i)** που αναφέρει *«**Να παρακινεί ευθέως τους ανήλικους...**»*. Οι ανήλικοι στην περίπτωση των εν λόγω διαφημίσεων τυγχάνουν εκμετάλλευσης, ***αφού παρακινούνται ευθέως***, να μαζέψουν από τα αυτοκόλλητα Junior 12 διαφορετικά σύμβολα, να κερδίσουν όλοι το απίθανο επιτραπέζιο παιχνίδι, και να μάθουν που να παρκάρουν κλπ, στα απίθανα αυτοκόλλητα που θα κολλήσουν στην καινούργια αφίσα Junior. Είναι προφανές ότι για να μαζέψει κάποιος τα αυτοκόλλητα –έστω και αν αυτά δίδονται δωρεάν- πρέπει να αγοράσει το προϊόν δηλαδή το γιαούρτι. Το ίδιο

συμβαίνει και στην περίπτωση της κλήρωσης, αφού για να συμμετάσχουν στην κλήρωση για τα ποδήλατα πρέπει να αγοράσουν το γιαούρτι.

Το άρθρο 33(7)(α) *«Η διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανηλίκους και ειδικά πρέπει, με σκοπό την προστασία τους, να πληρεί τους ακόλουθους όρους:»* και εξειδικεύοντας στο υποστοιχείο (i) *«Να μην παρακινεί ευθέως τους ανηλίκους στην αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, εκμεταλλεζόμενη την απειρία και την ευπιστία τους.»* λέει ρητά ότι για να μη θίγει ηθικά ή σωματικά, ειδικά πρέπει, με σκοπό την προστασία τους, *«να μην παρακινεί ευθέως τους ανήλικους στην αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, εκμεταλλεζόμενη την απειρία και την ευπιστία τους.»*. Άρα από τη στιγμή που παρακινεί ευθέως τους ανήλικους, εκμεταλλεύεται την απειρία και την ευπιστία τους, γεγονός που ισοδυναμεί με το ότι τους θίγει ηθικά.

Η Αρχή, όσον αφορά στο δυσανάλογο, επισημαίνει ότι η περιγραφή των δώρων στις συγκεκριμένες διαφημίσεις είναι δυσανάλογη αφού αναμένεται να δίνεται περισσότερη έμφαση στο προϊόν. Δηλαδή έστω ακόμα και στην περίπτωση που προϊόν και δώρα θα είχαν ίσο χρόνο, υπάρχει δυσαναλογία. Στις εν λόγω διαφημίσεις:

«Και κάτι ακόμη παιδιά, μαζέψτε από τα αυτοκόλλητα Junior 12 διαφορετικά σύμβολα. Κερδίστε όλοι το απίθανο επιτραπέζιο παιχνίδι στην κλήρωση για 50 ποδήλατα BMX. Όλα αυτά μόνο στα κυπελλάκια Junior.» στο σύνολο των 28 λέξεων οι 22 αναφέρονται στα αυτοκόλλητα, στο επιτραπέζιο παιχνίδι και τα 50 ποδήλατα BMX και μόνο οι 6 λέξεις αναφέρονται στο προϊόν.

«Ε παιδιά δεν επιτρέπεται να παρκάρετε εκεί, Ε που πάτε; Ελέγξατε αν υπάρχει διάβαση πεζών; Έχεις δίκαιο Junior. Αυτά και άλλα θα μάθετε στα απίθανα αυτοκόλλητα που θα κολλήσετε στην καινούργια αφίσα Junior. Γιατί τώρα με τα αγαπημένα σας Junior της ΦΑΓΕ, μαθαίνετε να κυκλοφορείτε στην πόλη με ασφάλεια. Καλές βόλτες παιδιά. »

στο σύνολο των 50 λέξεων οι 47 λέξεις αναφέρονται στα αυτοκόλλητα και στην αφίσα και 3 λέξεις μόνο στο ίδιο το προϊόν.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό ότι η παράγραφος Δ10(ιε) αντικρούεται σε σχέση με την παράγραφο Δ10(ε) η Αρχή επισημαίνει ότι η κάθε πρόνοια είναι ξεχωριστή και δεν συνδέεται με την άλλη, αφού η παράγραφος Δ10(ε) δεν επιτρέπει να δίδεται δυσανάλογη έμφαση σε δώρα τα οποία προσφέρονται, ενώ η παράγραφος Δ10(ιε) δεν επιτρέπει την προώθηση ενός προϊόντος με την μέθοδο διανομής δώρων, δηλαδή η παράγραφος Δ10(ιε) απαγορεύει τη διανομή δώρων όταν γίνεται για να προωθηθεί ένα προϊόν.

Η Αρχή τονίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ανωριμότητας στην κρίση και στην πείρα του παιδιού, όταν ένα παιδί δει τις εν λόγω διαφημίσεις, οι οποίες αναφέρουν ότι με την αγορά του γιαουρτιού διανέμονται δώρα, θα επηρεαστεί, αφού δίδεται δυσανάλογη έμφαση στα δώρα που προσφέρονται και ως αποτέλεσμα, θα ζητήσει να του το αγοράσουν το εν λόγω προϊόν για να μπορέσει να αποκτήσει τα δώρα που προσφέρονται.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις παραβάσεις του **άρθρου 33(7)(α)(i)** (υποστοιχεία **1, 4, 7 και 10**) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των **παραγράφων Δ.10(ε)** (υποστοιχεία **2, 5, 8 και 11**) και **Δ.10(ιε)** (υποστοιχεία **3, 6, 9 και 12**) του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της παρούσας. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΙΩΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ.

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

((ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 26/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 10 Δεκεμβρίου 2007

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη, και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 14 Μαρτίου 2007 η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις του **άρθρου 33(7)(α)(i)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και των **παραγράφων Δ.10(ε) και Δ.10(ιε)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το άρθρο **33(7)(α)(i)** αναφέρει:

«Η διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανηλίκους και ειδικά πρέπει, με σκοπό την προστασία τους, να πληρεί τους ακόλουθους όρους:

(i) Να μην παρακινεί ευθέως τους ανηλίκους στην αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, εκμεταλλευόμενη την απειρία και την ευπιστία τους.»

Η παράγραφος **Δ.10(ε)** αναφέρει:

«Προστασία των παιδιών

Εκτός από τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και ειδικότερα των άρθρων 29 και 33, πρέπει να εφαρμόζονται και τα ακόλουθα:

(ε) Δεν πρέπει να δίδεται σε δώρα τα οποία προσφέρονται δυσανάλογη έμφαση σε σχέση με το είδος που διαφημίζεται.»

Η παράγραφος Δ.10(ιε) αναφέρει:

«Προστασία των παιδιών

Εκτός από τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και ειδικότερα των άρθρων 29 και 33, πρέπει να εφαρμόζονται και τα ακόλουθα:

(ιε) Δεν επιτρέπεται η προώθηση μέσω μετάδοσης διαφημίσεων πωλήσεων στα παιδιά ενός προϊόντος με τη μέθοδο διανομής δώρων ή τη μέθοδο της συμπλήρωσης 'άλμπουμ' ή με άλλη μέθοδο που βασίζεται στην τύχη.»

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση της παράβασης για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 1.11.2007 κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κ. Λουκής Παπαφιλίππου με επιστολή του ημερομ. 15.11.2007 ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Οι δύο διαφημίσεις στις οποίες ευρέθη ο Σταθμός ένοχος μεταδόθηκαν δύο φορές η κάθε μια στις 9.05 και 9.30, δηλαδή σύνολο προβολών 4 φορές.»

Η συνολική αξία των προβολών ήταν ΛΚ392,00 και ήταν από δωρεάν διαφημιστικό χρόνο του πελάτη. Ο Σταθμός δεν έχει ωφεληθεί τίποτε.»

Επισυνάπτω έγγραφο του Διευθυντή Πωλήσεων του Αντέννα ημερ. 14.11.2007 με αναλυτική εκτύπωση των προγραμμάτων που επαληθεύουν τα ανωτέρω.»

Η αρχή της επιεικίας και της αναλογικότητας πρέπει να οδηγήσει σε μη κύρωση. Οιαδήποτε κύρωση κινδυνεύει στα μάτια του Νόμου να εκτιμηθεί ως δίωξη για «ανύπαρκτη» παράβαση ή de minimis. Εισηγούμαι απόσυρση της υπόθεσης.

Κατά την διαδικασία κύρωσης, αν προχωρήσει η Αρχή, θα συμμετάσχει ο Σταθμός διότι είναι:

(α) Ένα προϊόν ευρείας κατανάλωσης και το οποίο έχει διαφημισθεί με την ίδια διαφήμιση τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο,

(β) Όλες οι προσφορές που δίνονται με το προϊόν είναι καθαρά εκπαιδευτικού χαρακτήρα εφόσον αναφέρονται στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας και στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας,

(γ) Δεν δίδεται δυσανάλογη έμφαση στην προσφορά του δώρου εν σχέσει με το προϊόν το οποίο διαφημίζεται, και

(δ) Ο καθαρά εκπαιδευτικός χαρακτήρας απορροφά οιαδήποτε τυχόν παρερμηνεία που μπορεί ή φαίνεται να έχει προκληθεί.

Η επιστολή με ημερ. 14.11.2007 του Διευθυντή Πωλήσεων του Αντέννα την οποία επισύναψε ο κ. Παπαφιλίππου αναφέρει τα εξής:

«Οι δύο διαφημίσεις στις οποίες αναφέρεται η καταγγελία μεταδόθηκαν δύο φορές η κάθε μία στις 09:05 και στις 09:30 δηλαδή σύνολο προβολών 4 φορές.

Η συνολική αξία των προβολών ήταν ΑΚ392 και ήταν από τον δωρεάν διαφημιστικό χρόνο του πελάτη.»

Η επιστολή του κ. Κωτσονόπουλου συνοδευόταν και με τις αναλυτικές εκτυπώσεις του προγράμματος του σταθμού την ώρα 09:05 πριν την έναρξη τη εκπομπής «Αστυνόμος Σαίνης» καθώς και την ώρα 09:30 πριν την έναρξη της εκπομπής «Power Rangers». Στις αναλυτικές εκτυπώσεις του σταθμού φαίνεται ότι οι δύο διαφημίσεις μεταδόθηκαν από δύο φορές αντίστοιχα.

Στις 29.11.2007 η Αρχή με επιστολή της κάλεσε το σταθμό σε συνεδρία της τη Δευτέρα 10.12.2007 για την εξέταση της υπόθεσης.

Ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης με επιστολή του ημερομ. 30.11.2007 ανέφερε τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

A) Σχετικά Γεγονότα:

1. Στην συνεδρία της υπ' αρ. 7/2005 και ημερ. 16/2/2005, η Αρχή αποφάσισε, αφού έκρινε το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο, να προωθήσει την εναντίον του υπόθεση. **Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.**
2. Την 21/2/2005 η Αρχή κοινοποίησε το σταθμό τις επίδικες κατηγορίες, οι οποίες αφορούσαν διαφημίσεις οι οποίες μεταδόθηκαν από το σταθμό στις 9 και 10/10/2004.
3. Την 24/3/2005 ο σταθμός απέστειλε στην Αρχή σαφείς απαντήσεις επί των κατηγοριών, επισυνάπτοντας και Τεκμήρια.
4. Την 14/3/2007 διεξήχθη ακρόαση ενώπιον της Αρχής στην οποία ο σταθμός εκπροσωπήθηκε δια των δικηγόρων του. Στην εν λόγω ακρόαση κατέθεσαν προφορική μαρτυρία ο κ. Κωτσονόπουλος, Διευθυντής Marketing του σταθμού και ο κ. Αντωνιάδης εκ μέρους των διαφημιστών της επίδικης διαφήμισης. **Στη σύνθεση της Αρχής συμμετείχε και το μέλος κ. Νίκος Παπαμιχαήλ.**
5. Σε χρόνο μεταγενέστερο της πιο πάνω ακροαματικής διαδικασίας, το μέλος της Αρχής κ. Νίκος Παπαμιχαήλ παραιτήθηκε και αντικαταστήθηκε με τον κ. Μιχαηλίδη.
6. Την 1/11/2007, η Αρχή κοινοποίησε στο σταθμό την καταδικαστική της απόφαση ημερ.14/3/2007 (η κοινοποίηση δηλαδή έλαβε χώρα 8 μήνες μετά την έκδοση της απόφασης) και τον κάλεσε να εκθέσει τις απόψεις του.
7. Την 15/11/2007 ο σταθμός απέστειλε στην Αρχή επιστολή με νομικές εισηγήσεις, στην οποία επισυναπτόταν και Τεκμήριο.
8. Με επιστολή της ημερ.29/11/2007 η Αρχή κάλεσε το σταθμό να παραστεί στις 10/12/2007 σε συνεδρία της για επιβολή κύρωσης στην πιο πάνω υπόθεση.

B) Νομικές Εισηγήσεις:

1. Καταδικαστική Απόφαση ημερ.14/3/2005:

Από το κείμενο που μας έχει σταλεί παρατηρούμε ότι η Αρχή δεν έχει ακούσει τις νομικές εισηγήσεις των εκπροσώπων του σταθμού και την προφορική

μαρτυρία που δόθηκε και επομένως έχει εν προκειμένω ενεργήσει κατά **παράβαση του Δικαιώματος Ακρόασης-Υπεράσπισης.**

Ζητούμε να μας δοθεί άρτιο πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής ημερ.14/3/2005 για να αποδείξουμε της ως άνω θέση μας.

Έστω και την υστάτη ο σταθμός καλεί την Αρχή να ανακαλέσει την απόφαση της ημερ.12/12/2005, βάσει όλων των αρχών του διοικητικού δικαίου που συνθέτουν την γενική αρχή της Χρηστής Διοίκησης καθώς βάσει των αρχών που διέπουν τα της ανάκλησης παρανόμων διοικητικών πράξεων. Παραπέμπουμε σχετικά στην επιστολή του σταθμού ημερ.24/3/2005, στις νομικές εισηγήσεις των εκπροσώπων του σταθμού κατά την ακροαματική διαδικασία ημερ.14/3/2005, στην προφορική μαρτυρία που δόθηκε κατά την ακροαματική διαδικασία και στην επιστολή του σταθμού ημερ.15/11/2007.

Θέλουμε περαιτέρω να επισημάνουμε ότι **η αργοπορημένη κατά 8 ολόκληρους μήνες κοινοποίηση της καταδικαστικής σας απόφασης έχει προξενήσει ταλαιπωρία και ζημία στο σταθμό και έχει ανατρέψει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.**

Η Αρχή έχει ενεργήσει κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης.

2. Παραίτηση κ. Παπαμιχαήλ:

Προτού παραιτηθεί και αντικατασταθεί, ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε τόσο στη συνεδρία της Αρχής ημερ.16/2/2005, όσο και στη συνεδρία της Αρχής ημερ. 14/3/2007.

Προκύπτουν τα ακόλουθα:

Η εξέταση του πορίσματος, η αξιολόγηση των συγκεντρωθέντων στοιχείων, η αξιολόγηση των νομικών εισηγήσεων και του μαρτυρικού υλικού, συμπεριλαμβανομένων και των προφορικών καταθέσεων και η τελική κρίση για ενοχή του σταθμού, έγιναν λαμβανομένης υπόψη της κρίσης του κ. Παπαμιχαήλ προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα της δράσης των συλλογικών οργάνων και

ειδικότερα τα της περί της νόμιμης συγκρότησης – νόμιμης σύνθεσης – νόμιμης λειτουργίας, δεν είναι επιτρεπτό να προχωρήσει η διαδικασία, εφόσον αυτή στηρίζεται στις προπαρασκευαστικές αποφάσεις της Αρχής ημερ.16/2/2005 και 14/3/2007.

Η παρουσία του κ. Παπαμιχαήλ στις πιο πάνω συνεδρίες της Αρχής, εδημιούργησε / εσωματοποίησε το όργανο. Αυτό το όργανο που διαχειρίστηκε την υπόθεση και κατέληξε σε καταδικαστική απόφαση, αξιολογώντας και πραγματικό υλικό, δεν υπάρχει πλέον. Επομένως ενεργείτε *cum officio funtus*.

Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης. Το νέο όργανο με το διορισμό του κ. Μιχαηλίδη, δεν μπορεί να λειτουργήσει σε ημιτελή υπόθεση.

Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Παραπέμπουμε ενδεικτικά στην υπόθεση «*The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides, Revisional Jurisdiction Appeal No.332, (1985) 3 CLR, 163*» και στην υπόθεση 655/2003, Βραχίμης Χατζηχάννας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ.15/7/2004.

Υπό το φως όλων των ανωτέρω νομικών και πραγματικών δεδομένων, λυπούμαστε να παρατηρήσουμε ότι δεν θα συμμετάσχουμε στην περαιτέρω διαδικασία και επιφυλάσσουμε τα δικαιώματά των πελατών μας.»

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι «Από το κείμενο που μας έχει σταλεί παρατηρούμε ότι η Αρχή δεν έχει ακούσει τις νομικές εισηγήσεις των εκπροσώπων του σταθμού και την προφορική μαρτυρία που δόθηκε και

επομένως έχει εν προκειμένω ενεργήσει κατά παράβαση του Δικαιώματος Ακρόασης-Υπεράσπισης. Ζητούμε να μας δοθεί άρτιο πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής ημερ.14/3/2005 για να αποδείξουμε της ως άνω θέση μας.» η Αρχή τον απορρίπτει και παραπέμπει το σταθμό στην απόφασή της ημερομ.14.3.2007 στην οποία καταγράφονται λεπτομερώς οι προφορικές μαρτυρίες του Διευθυντή Marketing του σταθμού κ. Νίκου Κωτσονόπουλου και του κ. Ηλία Αντωνιάδη από το διαφημιστικό γραφείο Partners Ltd, καθώς και οι προφορικές νομικές εισηγήσεις των εκπροσώπων του σταθμού. Εξάλλου, η Αρχή, όπως και στην απόφασή της ημερομ. 14.3.2007 ρητώς αναφέρεται, έχει ακούσει την υπεράσπιση του σταθμού, την οποία αφού μελέτησε (όπως πάντοτε πράττει) έχει σχολιάσει στην απόφασή της.

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι «Εστω και την υστάτη ο σταθμός καλεί την Αρχή να ανακαλέσει την απόφαση της ημερ.12/12/2005, βάσει όλων των αρχών του διοικητικού δικαίου που συνθέτουν την γενική αρχή της Χρηστής Διοίκησης καθώς βάσει των αρχών που διέπουν τα της ανάκλησης παρανόμων διοικητικών πράξεων. Παραπέμπουμε σχετικά στην επιστολή του σταθμού ημερ.24/3/2005, στις νομικές εισηγήσεις των εκπροσώπων του σταθμού κατά την ακροαματική διαδικασία ημερ.14/3/2005, στην προφορική μαρτυρία που δόθηκε κατά την ακροαματική διαδικασία και στην επιστολή του σταθμού ημερ.15/11/2007.» η Αρχή τονίζει ότι δεν προκύπτει οιοσδήποτε λόγος και ο σταθμός δεν παρουσίασε οποιαδήποτε νέα στοιχεία που να δικαιολογούν καθ' οιονδήποτε τρόπο την ανάκληση της απόφασης της Αρχής ημερομ. 14.3.2007.

Σε ό,τι αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι «Θέλουμε περαιτέρω να επισημάνουμε ότι η αργοπορημένη κατά 8 ολόκληρους μήνες κοινοποίηση της καταδικαστικής σας απόφασης έχει προξενήσει ταλαιπωρία και ζημία στο σταθμό και έχει ανατρέψει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη. Η Αρχή έχει ενεργήσει κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης.», η Αρχή τον απορρίπτει ως αυθαίρετο και αστήρικτο. Περαιτέρω η Αρχή επισημαίνει ότι εξετάζει υποθέσεις και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ακολουθώντας τις διαδικασίες όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία της. Ταυτόχρονα ως διοικητικό

όργανο οφείλει να συμμορφώνεται ως προς τις πρόνοιες του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158 (Ι) του 1999 και την υπάρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πλείστα όσα θέματα, όπως σύνθεσης και λήψης αποφάσεων κατά τα διάφορα στάδια της ενώπιον της διαδικασίας.

Το διοικητικό όργανο πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, να ασκεί την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος δεν είναι έννοια αμιγώς χρονολογική. Ο καθορισμός του εύλογου χρόνου, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 10 του εν λόγω Νόμου, εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ως επίσης και το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που η Αρχή καλείται να εξετάσει αυτεπάγγελτα ή κατόπιν παραπόνων του κοινού, το διαρρέυσαν διάστημα από τη διάπραξη των επιδίκων παραβάσεων μέχρι την τελική απόφαση της Αρχής είναι το ευλόγως και δικαιολογημένα αναγκαίο και η Αρχή δεν κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί διαρρέυσαντος μεγάλου διαστήματος και συνεπακόλουθα καθυστερήσεως.

Όσον αφορά τις απόψεις του σταθμού που αφορούν στο γεγονός ότι η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ δημιουργεί εμπόδιο συνέχισης της διαδικασίας αφού η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης, και ότι το νέο όργανο με το διορισμό του κ.Μιχαηλίδη δεν μπορεί να λειτουργήσει σε ημιτελή υπόθεση, η Αρχή επισημαίνει τα εξής:

Το υφιστάμενο διοικητικό όργανο, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης, είναι το ίδιο και το αυτό όργανο που διορίστηκε στις 15.6.2004 με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ.60.421. Δεν υπάρχει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, ούτε νέο συλλογικό όργανο όπως ισχυρίζεται ο σταθμός. Για να υπάρξει νέα πράξη συγκρότησης της Αρχής, απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η λήξη της εξαετούς θητείας της υφιστάμενης Αρχής και ο διορισμός νέας Αρχής

από το Υπουργικό Συμβούλιο με σχετική απόφασή του, προϋποθέσεις οι οποίες δεν συντρέχουν.

Αντιθέτως με τα όσα ισχυρίζεται ο σταθμός, στην περίπτωση της Αρχής, δεν υπάρχει συγκρότηση νέου οργάνου αλλά υπάρχει σύμφωνη με το Νόμο παραίτηση μέλους, κένωση της θέσης του και νέος διορισμός -με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου- για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας της Αρχής. Είναι νομότυπη τόσο η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ, όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη.

Η παραίτηση του κ. Παπαμιχαήλ είναι καθόλα σύμφωνη με τις πρόνοιες του Νόμου 7(Ι)/98.

Το **άρθρο 5(1)(β)** του Νόμου προβλέπει:

«5.—(1) Η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) Σε περίπτωση θανάτου·

(β) σε περίπτωση παραίτησης που υποβάλλεται γραπτώς στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(γ) σε περίπτωση έκπτωσης που αποφασίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο—

(i) λόγω ανάληψης αξιώματος ή θέσης σε οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα· ή

(ii) λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Το **άρθρο και 5(2)** του Νόμου προβλέπει:

(2) Σε περίπτωση που η θέση του προέδρου, του αντιπροέδρου ή μέλους της Αρχής κενούται πριν από τη λήξη της θητείας του, το Υπουργικό Συμβούλιο προβαίνει σε νέο διορισμό για πλήρωση της κενής θέσης για το υπόλοιπο της θητείας του».

Το **άρθρο 7(9) του Ν7(Ι)/98** επίσης προβλέπει ότι :

«Η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στο διορισμό μέλους της δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της».

Σχετική είναι η απόφαση στις Προσφυγές 341/04 και 549/04 Παιδικό Κανάλι Το Ένα Λιμιτεδ και Gussi Holdings Ltd εναντίον Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, αναφερόμενο στο άρθρο 7(9) του Νόμου και την παραίτηση του κ. Κακογιάννη -από προηγούμενη σύνθεση της Αρχής- έκρινε ότι «Προβλέπεται ρητά στο Νόμο ότι οι διαδικασίες συνεχίζονται έστω και αν παραιτείται μέλος της («λόγω χηρείας θέσης της Αρχής»). Συναφώς η παραίτηση του κ. Κακογιάννη από τη θέση του μέλους δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα την επίδικη απόφαση».

Αν ίσχυαν όσα ισχυρίζεται ο σταθμός σχετικά με την παραίτηση και διορισμό μέλους της Αρχής και τις συνέπειες αυτών, τυχόν παραίτηση μέλους της Αρχής και/ή διορισμός νέου μέλους θα σήμαινε παράλυση όλων των διαδικασιών και μη λειτουργία της Αρχής, αποτέλεσμα παράλογο και σίγουρα εκτός του σκοπού του Νομοθέτη ο οποίος προκειμένου να διασφαλίσει την συνέχιση της λειτουργίας της Αρχής σε περιπτώσεις παραίτησης και/ή διορισμού μέλους της, θέσπισε τις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του Νόμου 7(Ι)/98.

Ο σταθμός επικαλείται 2 αποφάσεις ως σχετικές με το θέμα και ως υποστηρικτικές των πιο πάνω ισχυρισμών του, στην υπόθεση *The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides, Appeal No.332(1985) 3 CLR, 163* και στην υπόθεση 655/2003 Βραχίμης Χατζηχάννας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ. Η Αρχή σε σχέση με τις αποφάσεις αυτές σημειώνει:

A. και οι 2 αυτές αποφάσεις αναφέρονται σε πράξεις της ΕΔΥ μετά από προφορικές συνεντεύξεις υποψηφίων.

B. και στις 2 αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός υπήρξε αρχική απόφαση της ΕΔΥ υπό συγκεκριμένη σύνθεση η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του

Ανωτάτου Δικαστηρίου και ακολούθως υπήρξε νέα απόφαση της ΕΔΥ με άλλη σύνθεση (νέα σύνθεση/ άλλο όργανο) η οποία υιοθέτησε κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης-οργάνου αναφορικά με προφορικές συνεντεύξεις και προσόντα υποψηφίων.

Στις από τον σταθμό αναφερόμενες υποθέσεις, οι ακυρωθείσες αποφάσεις λήφθηκαν στο στάδιο της επανεξέτασης της υπόθεσης μετά από ακύρωση της απόφασης του διοικητικού οργάνου με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Είναι σαφές ότι, οι αποφάσεις που επικαλείται ο σταθμός αναφέρονται σε ξένα σε σχέση με την Αρχή περιστατικά και διαδικασίες, ως επίσης και γεγονότα που ουδεμία σχέση έχουν με την παρούσα υπόθεση.

Θέση της αρχής είναι ότι τόσο η παραίτηση του κ.Παπαμιχαήλ όσο και ο διορισμός του κ. Μιχαηλίδη είναι καθόλα νομότυπα και δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τη διαδικασία ή τις αποφάσεις της Αρχής σχετικά με την παρούσα υπόθεση.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιον της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών απόψεων του σταθμού για σκοπούς επιβολής κυρώσεων, τη σοβαρότητα των παραβάσεων, ως επίσης και τη συμπεριφορά του σταθμού ως προς τη διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων, κρίνει και αποφασίζει όπως επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **9.10.2004** το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **Λ.Κ. 3,200** ως ακολούθως:

- Για την παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχείο 1)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως

αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) το διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ.400.

- Σε ό,τι αφορά την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε) (υποστοιχείο 2)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οιαδήποτε κύρωση και δεν έχει επιδράσει καθ' οιονδήποτε τρόπο στον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε για τις παραβάσεις του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχεία 1, 4, 7, και 10)** και τις παραβάσεις της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 3, 6, 9, και 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).
- Για την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 3)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) το διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ.400.
- Για την παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχείο 4)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) το διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ.400.
- Σε ό,τι αφορά την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε) (υποστοιχείο 5)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οιαδήποτε κύρωση και δεν

έχει επιδράσει καθ' οιονδήποτε τρόπο στον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε για τις παραβάσεις του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχεία 1, 4, 7, και 10)** και τις παραβάσεις της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 3, 6, 9, και 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

- Για την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 6)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) το διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ.400.
- Για την παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχείο 7)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) το διοικητικό πρόστιμο των Α.Κ.400.
- Σε ό,τι αφορά την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε) (υποστοιχείο 8)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οιαδήποτε κύρωση και δεν έχει επιδράσει καθ' οιονδήποτε τρόπο στον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε για τις παραβάσεις του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχεία 1, 4, 7, και 10)** και τις παραβάσεις της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 3, 6, 9, και 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

- Για την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 9)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) το διοικητικό πρόστιμο των Λ.Κ.400.
- Για την παράβαση του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχείο 10)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) το διοικητικό πρόστιμο των Λ.Κ.400.
- Σε ό,τι αφορά την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ε) (υποστοιχείο 11)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η Αρχή δεν επιβάλλει οιαδήποτε κύρωση και δεν έχει επιδράσει καθ' οιονδήποτε τρόπο στον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε για τις παραβάσεις του άρθρου **33(7)(α)(i) (υποστοιχεία 1, 4, 7, και 10)** και τις παραβάσεις της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 3, 6, 9, και 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).
- Για την παράβαση της παραγράφου **Δ.10(ιε) (υποστοιχεία 12)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) το διοικητικό πρόστιμο των Λ.Κ.400.

Η Αρχή επισημαίνει για ακόμα μια φορά ότι θεωρεί τις πιο πάνω παραβάσεις ως πολύ σοβαρές και καλεί τον σταθμό να συμμορφωθεί με τις πρόνοιες της Νομοθεσίας. Η Αρχή θα παρακολουθεί τον σταθμό και σε περίπτωση επανάληψης παρόμοιων παραβάσεων θα είναι πολύ πιο αυστηρή.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το διοικητικό πρόστιμο των **€3,200** που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

(Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ.